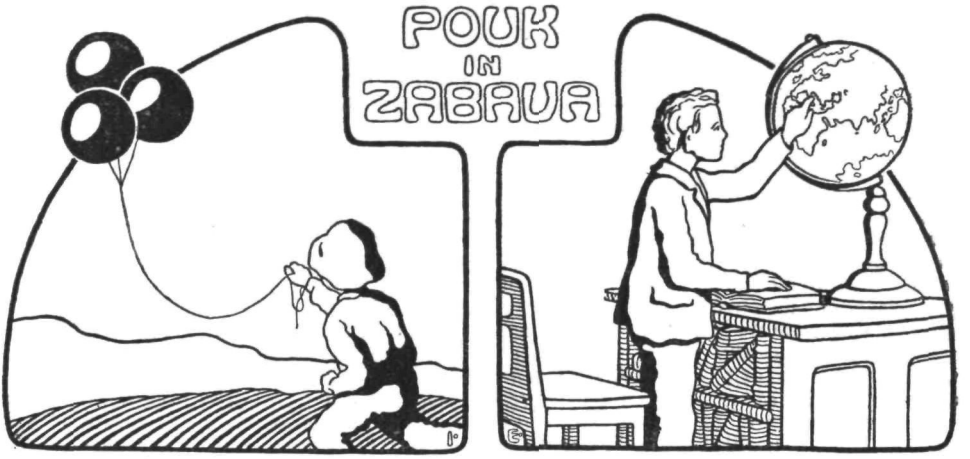

Zastavica v podobah.

Priobčil *B. Jereb.*

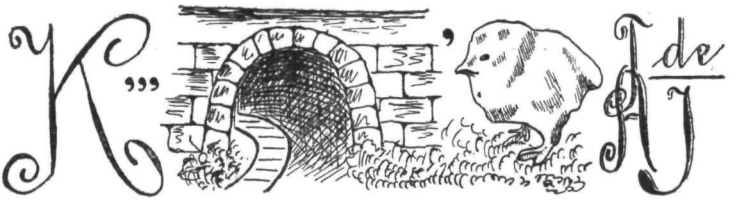

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev geometriške naloge v šesti številki.

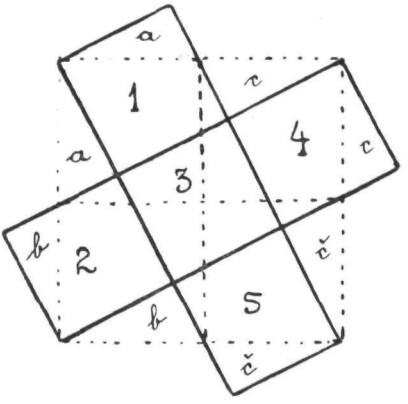

Zamenjaj, oziroma nadomesti enako zaznamovane trikote, pa dobiš zahtevanih pet enako velikih kvadratov!

Prav ali vsaj deloma prav so jo rešili: Tilka in Božena Jelenec v Kandiji pri Novem mestu; Stanko Guštin, učenec III. razreda v Metliki; Elza Herzog, učenka VI. razreda pri Sv. Križu pri Ljutomeru; Stanko Skok v Domžalah; Branko Cvetko, učenec II. b. gimn., Vučjavas pri Ljutomeru.

Vrtnar, čebele in gosenice.

Na cvetoči jablani je bilo gnezdo gosenic, ki so razjedale ozelenele liste, dočim je roj čebelic marljivo nabiral med od cveta do cveta. — „Ujednice ste," jim je klicala najdebelejša gosenica, „zakaj ve pokvarjate najlepše cvetje na drevesu". — „Me ne pokvarjamo ničesa," so odgovorile čebelice, „pač pa ve pokvarjate." — „To je obrekovanje," so kričale gosenice. „Me čistimo drevo in ga oproščamo nepotrebnega in pregostega listja, a ve izsrkavate najlepšim in najokusnejšim cvetkam sladko strd — in me ne vemo, zakaj tako delate." — „Ako bi vendar vrtnar to znal," so odgovorile čebelice. — Vrtnar je prišel in zapredil nadaljni prepir s tem, da je uničil listožrne gosenice, a čebelice je pustil mirno nabirati medu. — Mladina! Uničuj gosenice po sadnih drevesih, ker škodujejo ovočju, in ne preganjaj čebelic, ki so koristne in nam donašajo medu!

Anton Leban.

Vojna v kraljestvu živali.

Zanimivo ni samo za prirodopisca, temveč tudi za vsakogar drugega, da uporabljajo živali različno orožje v svojo obrambo in da moremo celo govoriti o posebni vojni tehniki" živali. Tako ima na primer sipa jako zanimivo orožje, nekak meh, napolnjen z rjavim barvilom. Če zasleduje sipo kaka druga žival, izpusti sipa to temno barvilo v vodo in jo tako skali. Sovražnik se nahaja tako v kalni vodi, kjer ne vidi nič, in v tem mu sipa uide. Podobno, toda izdatnejše orožje uporablja ameriški dehor. Ta žival daje znano dragoceno kožuhovino, toda zna svojo kožo braniti po najmodernejši tehniki — smrdljivih bomb. Če ga zasleduje človek ali žival, brizgne po zasledovalcu iz svojih žlez na razdaljo šestih metrov z veliko gotovostjo neko tekočino, ki smrdi tako jako, da v ničemer ne zastaja za smrdljivo bombo. Neznosni smrad se čuti na kilometer daleč, in kdor je bil obrizgan, se ne iznebi tega smradu cel mesec. Ljudje, ki so lovili te živali in so bili obrizgani, niso smeli po več tednov v družbo, tako so bili osmrajeni. Kakor imajo ponekod po bojiščih plotove iz žice, po katerih je v svrho boljše obrambe še napeljan električni tok, vidimo enako orožje tudi pri nekaterih živalih, in sicer pri ribah, ki udarjajo svoje sovražnike z električnim tokom. Ena teh rib je znana pod imenom „torpedo", torej pod imenom najhujšega pomorskega orožja. Nekateri morski polži love svoje žrtve na poseben način. Izbrizgavajo namreč sluz, ki se nanje love njihove žrtve. Tudi nekateri pajki love svoj plen, brizgajoč na mravlje in drobni mrčes nitke in jih takorekoč ulove v zanko. V rekah Zadnje Indije in sosednjih otokov živi ribica, ki strelja mrčes, sedeč na vodnih rastlinah in ga lovi jako spretno. V posebno izobličeno žrelo nabere vode in jo potem brizgne z veliko spretnostjo na svojo žrtev, ki jo hoče ujeti. Na najspretnejši in najprimernejši način pa lovi svojo žrtev mravljinčar, čigar ličinka si izkopava posebno past, v katero lovi mravlje in drobni mrčes. Več pajkov ima pajčevine, ki so jako podobne žičnim zaprekam v vojni. O mravljah je znano, da se vojujejo kakor vojske. Razvila se je pri njih „vojaška kasta", torej stalna mravljinčja armada. Tak mravljinčji junak ima posebno obliko trupla, jako veliko glavo, tako da more v slučaju nevarnosti zagrad ti ozki hodnik v mravljišču in ga braniti s svojimi močnimi grizali. Nekatere tropične mravlje imajo jako velika grizala v podobi sablje, ki morejo z njimi težko raniti sovražnika. Končno pa tudi boj od blizu, s krepelci, ni neznan v kraljestvu živali, zakaj po trditvi prirodopisca Du Chailla lomijo gorile in šimpanzi drevesne veje in jih uporabljajo kot kole. Najbolj pa je v prirodi razširjena obramba, podobna sivi vojaški uniformi. Cela vrsta živali, takoimenovani „mimikri", se znajo s svojo barvo prilagoditi tako svoji okolici, da jih ni mogoče razpoznati. Tako so kobilice tako podobne listu ali vejici, na kateri sede, da jih ne pozna niti vajeno oko. Živali, ki žive po stepah v puščavah, imajo popolno „uniformo khaki", da jih je težko spoznati od barve pustinje. Nasprotno pa imajo živali, ki žive v polarnih pokrajinah ali v snegu, belo in belkasto barvo; mrčes in ptiči, ki žive v pragozdovih in v tropični vegetaciji, igrajo v vseh barvah, so pisani ali zeleni, žareči se v vseh barvah kakor tropične cvetice. To prilagojanje živali svoji okolici je eden najznamenitejših prirodnih pojavov in je skoraj prirodni zakon. Pri nekaterih vrstah živali se celo menja njihova obleka, ko se v različnih letnih časih menjajo barve prirode. To je velika zaščita za dotične živali in pojav načina samoobrambe v prirodi.

1,250.000 knjig za vojake.

V Nemčiji se je bil osnoval poseben odbor za preskrbovanje vojakov s knjigami. Odbor ima 50 podružnic. V 2000 lazaretov je bilo doslej poslanih 1,200 000 knjig, poleg tega mnogo brošur in listov. Na fronto so poslali doslej 100.000 knjig.

Delo za „Rdeči križ".

Slovenska mladina je s hvalevredno požrtvovalnostjo posvetila svoje moči plemenitemu delu za „Rdeči križ". Delala je za naše vojake, nabirala prispevke itd. — ves čas vojne je kazala v dejanju iskreno svoje domoljubno mišljenje in čuvstvovanje. Naj ostane taka vse do konca, ko se ta velikanska vojna konča s slavno našo zmago!